

यथाबलौ बलिदैत्ये निरुद्धे कृतनिरोधे सति मया त्रैलोक्यं भुज्यते ॥ एवमस्य पापस्य निरोधस्यै लोकरक्षार्थं मम कर्तव्यत्वेन रोचते इत्यब्रवीदिति पूर्वणसंबंधः ॥ १४ ॥ ततो न्यदेशं रावणावस्थितदेशादन्यदेशं ॥ रावणं संत्यज्येति ॥ वज्रपातादिना प्रहर्तुं शक्यत्वात् पुरःस्थितिर्निश्चयोजनेत्याशयेन तंत्यक्त्वा ॥ १५ ॥ उत्तरेण प्रविवेश देवसेनामिति शे

यथाबलौ निरुद्धे च त्रैलोक्यं भुज्यते मया ॥ एवमेतस्य पापस्य निरोधो मम रोचते ॥ १४ ॥ ततो न्यदेशमास्था यशक्रः संत्यज्य रावणं ॥ अयुध्यत महाराज राक्षसांस्त्रासयन्त्रणे ॥ १५ ॥ उत्तरेण दशग्रीवः प्रविवेशानिवर्तकः ॥ दक्षिणेन तु पार्श्वेन प्रविवेश शतक्रतुः ॥ १६ ॥ ततः संयोजनशतं प्रविष्टो राक्षसाधिपः ॥ देवतानां बलं सर्वं शरवर्षैरेवाकिरत् ॥ १७ ॥ ततः शक्रो निरीक्ष्याथ प्रनष्टुस्वकं बलं ॥ न्यवर्तय दसं भ्रांतः समावृत्य दशाननं ॥ १८ ॥ एतस्मिन्नंतरेनादोमुक्तो दानवराक्षसैः ॥ हाहतास्मद्वृत्तिग्रस्तं दृष्ट्वा शक्रेण रावणं ॥ १९ ॥ ततो रथं समास्था यरावणिः क्रोधमूर्छितः ॥ तत्सैन्यमति संक्रुद्धः प्रविवेश सुदारुणं ॥ २० ॥ तां प्रविश्य महामायां प्राप्तां पशुपतेः पुरा ॥ प्रविवेश सुसंरब्धस्तत्सैन्यं समभिद्रवत् ॥ २१ ॥ स सर्वा देवतास्त्यक्त्वा शक्रमेवाभ्यधावत् ॥ महेन्द्रश्च महातेजाना पश्य च सुतं रिपोः ॥ २२ ॥ विमुक्तकवचस्तत्र वध्यमानोऽपि रावणिः ॥ त्रिदशैः सुमहावीर्यैर्न च कार च किंचन ॥ २३ ॥ समातलिं समायातं ताडयित्वा शरोत्तमैः ॥ महेन्द्रं बाणवर्षेण भूय एवाभ्यवाकिरत् ॥ २४ ॥ ततस्त्यक्त्वा रथं शक्रो विससर्ज च सारथिं ॥ ऐरावतं समारुह्य मृगयामास रावणिं ॥ २५ ॥ स तत्र मायाबलवान्न दृश्योऽथांतरिक्षगः ॥ इंद्रं मायापरिक्षिप्तं कृत्वा स प्राद्रवच्छरैः ॥ २६ ॥ स तं यदा परिश्रान्तमिंद्रं जज्ञेथ रावणिः ॥ तदैर्न मायया बध्वा स्वसैन्यमभितोनयत् ॥ २७ ॥

तः समावृत्येति भावः ॥ १८ ॥ १९ ॥ तत्सैन्यं देवसैन्यं ॥ २० ॥ पुरःस्थित्या देवसेनाजयस्याशक्यत्वात् मायां श्रयते तामिति ॥ समभिद्रवत् समभ्यद्रावयदित्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ किंचन किमपि भयमित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ स्वसैन्यमभितोनयत् स्वसैन्यपार्श्वमनयदित्यर्थः ॥ २७ ॥